

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 30 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014, declarat de către inculpatul,

Slutu Andrei Constantin, născut la 03 iulie 1970, originar din s. Zberoaia r-l Nisporeni, domiciliat mun. Chișinău str. Petricani, 88/2 ap. 21.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 07.11.2012-30.09.2013
2. în instanța de apel: 23.10.2013-10.04.2014
3. în instanța de recurs: 18.08.2014 - 05.11.2014

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 30 septembrie 2013, Slutu Andrei Constantin, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a practica orice activitate comercială pe un termen de 2 ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Slutu A., în vara anului 2011, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul perfectării cetățeniei române pe numele lui Burlea Mariana, a obținut prin înșelăciune și încredere de la Burlea Oleg, mijloace bănești în sumă de 600 euro, care conform cursului BNM constituiau 9 888 lei, cauzând părții vătămate daună materială în proporții considerabile.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că:

- acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente, ce ar confirma vinovăția sa, iar instanța de judecată a acceptat rechizitoriul, reflectându-l în sentință, fără a face trimitere la careva probe concrete. În sentință nu se face vre-o referire la

declarații ale martorilor sau alte probe materiale concrete, care ar explica concluzia instanței;

- din sentință nu este clar de ce au fost respinse declarațiile inculpatului, care probe denotă că nu a spus adevărul. Instanța de judecată, în cazul condamnării urma să dezvălui concluzia vinovăției inculpatului și să expună punctul său de vedere, asupra fiecărei probe anexate la dosarul penal;

- consideră că nu a fost stabilit în ce constă înșelăciunea și abuzul de încredere, care sînt probele prin ce se confirmă acestea;

- acțiunile întreprinse de către inculpat în raport cu Burlea, nu au un caracter infracțional, ci a fost doar o înțelegere, constînd doar în verificarea actelor în vederea redobîndirii cetățeniei române.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014, a fost respins apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că starea de fapt și de drept constatată de către prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevante în cuprinsul sentinței, ce cuprinde elementele definitorii condamnării. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, fiind admisibile și apreciate conform art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi: declarațiile părții vătămate, Burlea O., martorilor, Slutu T. și Burlea T.

În contextul relevării și analizei juridice a cumulului de probe în speța dată, instanța de apel a considerat că nu există temei de a da o nouă apreciere acestora, fiind solidară cu concluziile primei instanțe referitor la aprecierea probelor puse la baza sentinței. Astfel, instanța de apel a constatat că, inculpatul urmărind scopul de cupiditate, intenționat, prin prezentarea vădit falsă a realității, ascunzînd faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună știință și în conformitate cu legea tranzacției civile, exercitînd o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei, sub pretextul perfectării cetățeniei române, a deposedat-o de 600 euro, însușindu-i.

Cu privire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a statuat că instanța de fond la soluționarea chestiunii respective, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, astfel pedeapsa aplicată inculpatului este în limitele prevăzute de lege.

6. Hotărîrile judecătorești sînt atacate cu recurs de către inculpat, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat. În motivarea recursului invocă că:

- atît instanța de apel, cît și instanța de fond au dat o apreciere juridică greșită probelor acumulate în dosar;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- consideră că pedeapsa aplicată de către prima instanță și menținută de cea de apel este în discordanță cu fapta săvârșită.

Mai menționează că, decizia instanței de apel a primit-o prin poștă la data de 19.06.2014, iar textul motivat al recursului îl va prezentat ulterior.

7. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece criticele formulate de recurent nu conțin indici a unor erori de drept și nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală. Totodată menționează că, potrivit materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost pronunțată integral la 20 mai 2014, iar la 22 mai 2014 a fost expediată inculpatului la adresa domiciliului său, însă acesta a declarat recurs abia la 18 iulie 2014, adică peste termenul prevăzut de lege.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar. Astfel, inculpatul fiind în drept să declare recurs ordinar, atît în latura penală, cît și în cea civilă.

Termenul de declarare a recursului ordinar, în conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Dispozițiile alin. (2) și (3) art. 230 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Din actele dosarului, rezultă că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 10 aprilie 2014 în prezența procurorului, inculpatului și apărătorului acestuia, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 145-148), din care rezultă că aceștia au fost înștiințați despre ziua pronunțării deciziei motivate pentru data de 12 mai 2014.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel rezultă că, la 12 mai 2014, în prezența procurorului și apărătorului, pronunțarea deciziei motivate a fost amînată pentru data de 20 mai 2014. Ulterior, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 20 mai 2014 și conform recipisei a fost înmînată procurorului, precum și apărătorului (f.d. 154), inculpatul însă nu a fost prezent, fiind înștiințat despre ziua pronunțării deciziei.

Inculpatului și părții vătămate, în conformitate cu art. 338 alin. (4) Cod de procedură penală, li s-au expediat copia deciziei motivate, la data de 22 mai 2014 (f.d. 154).

Conform amprentei ștampilei de intrare, la 18 iulie 2014, inculpatul declară recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 158-159).

Prin urmare, instanța de recurs, avînd în vedere doctrina și practica judiciară, menționează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Astfel, cu referire la speța în cauză, ce face obiectul recursului, Colegiul constată că, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfîrșitul zilei de 19 iunie 2014.

Totodată, instanța de recurs menționează, că expedierea copiei deciziei instanței de apel la 22.05.2014 în adresa inculpatului, poartă un caracter informativ, însă termenul de atac începe a curge de la data pronunțării integrale a deciziei, adică – 21.05.2014 și nu de la momentul recepționării, așa cum consideră inculpatul în recursul său. De asemenea, Colegiul remarcă, că inculpatul a fost înștiințat în prezența avocatului ales și contractat (f.d. 141), despre data pronunțării deciziei integrale, însă nu s-a prezentat, astfel asumîndu-și responsabilitate pentru realizarea dreptului de atac asupra deciziei nominalizate, chiar și în cazul amînării pronunțării acestei decizii, acesta urma să dea dovadă de diligență la realizarea dreptului său de a ataca hotărîrea instanței de judecată, cu care probabil ar putea să nu fie de acord.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Avînd ca reper împrejurările expuse, instanța de recurs, conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar de către inculpat a fost depășit, impunîndu-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014, declarat de către inculpatul, **Slutu Andrei Constantin**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 26 noiembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu